

Włodzimierz Wołyński, czyli w miasteczku Jozafata Kuncewicza

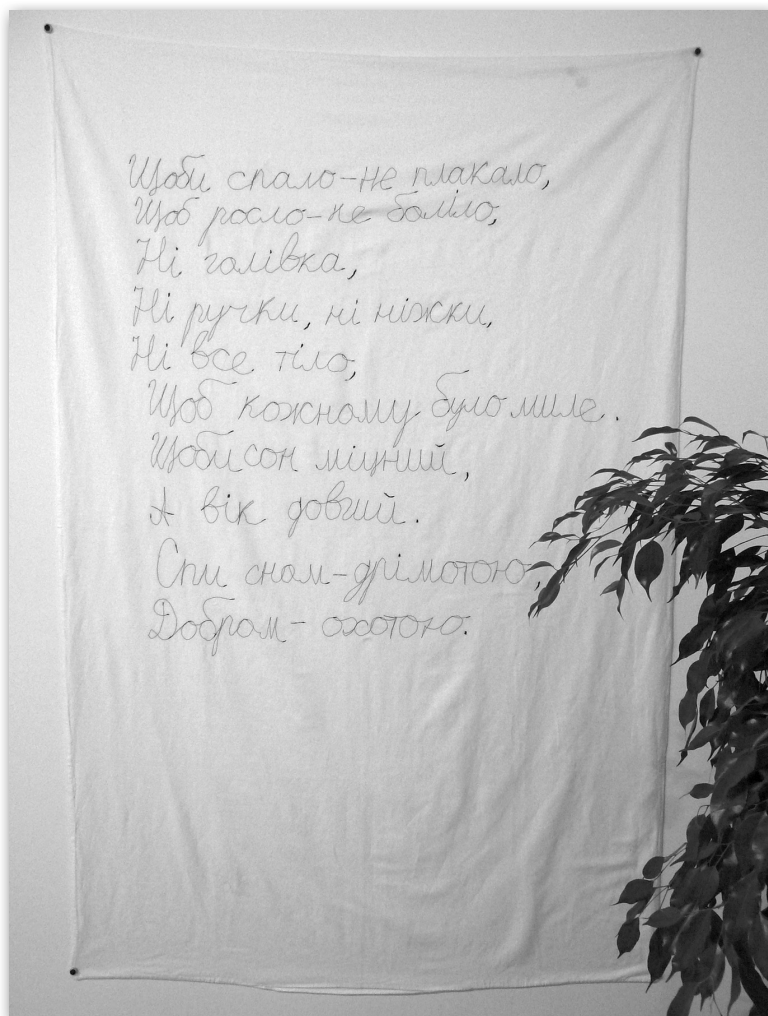
Jak przydrożne drzewa nasze stare matki
jeszcze coś gestykują jeszcze coś wołają
ale kto ich słucha?

Drogi gładkie jak wyprasowane świąteczne
nogawki – coraz szybsze karawany
coraz bielsze zeszłoroczne śniegi.

Rok po roku nad tą samą rzeką – drabiniasty wóz
dyszlem o niebo zahacza pies nie szczeka
gospodarz życzliwy – wszystko wciąż możliwe.

Miasto z bajki pierwszych liter alfabetu
cztery cerkwie dwa kościoły – Boże spraw
by zawsze było głównym dworcem świata.

Lublin – miasto poetów. Antologia, opracował Bogusław Wróblewski, cz. 1,
Biblioteka „Akcentu”, Lublin 2012, s. 42.

Wołodymyr Kuzniecowa, *Kołyśanka*

Żeby spało – nie płakało,

Żeby rosło – nie bolało,

Ani główka,

Ani rączki, ani nóżki,

Ani całe ciało.

By każdemu było miłe,

By sen był mocny,

A wiek długi.

Śpij snem-drzemetą,

Dobrem-ochotą.

Przełożyła z ukraińskiego Halyna Dubyk